

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
«Рім неділя і руских свят»
5 1/2 год. пополудні.

Реданція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
п. Дюбровського (Хорунжини). Ек-
спедиція місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Реклямації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 40 с. від стрічки. По-
длик і приватні донесеня по
30 с. від стрічки.

Вибори до німецького парламенту.

(X) Минув в Німеччині день головних виборів до парламенту, в яким німецький нарід з гр. Більовом почислив ся за єго хитливу політику. Вислід виборів мусів неперечно нельми пригнобити німецького канцлера, позаяк найзавзятійші і непримиримі єго противники з часу вторічної цловотарифової боротьби вийшли з нових виборів значно скріплені, а ті, що тайли ся з явним ворогованєм проти него, задержали свій стан посіданя. Ще нема повного висліду всіх виборів, в многих місцях відбудуть ся ще тіснійші вибори, одначе вже з дотеперішного висліду можна предвидіти, що новий парламент буде різнити від давного в питаннях іменно військових і маринарки. Дві прояви зазначили ся в нових виборах: цілковитий занепад лібералів і наглий зріст соціал-демократів. Сі останні осягнули 57 мандатів, коли в 1898. мали лише 32, а до того ще в 110 тіснійших виборах мають вигляди на дальших 25 мандатів. Отже тим способом розбито нерішучі міщанські сторонництва і феодалних аграрників. Центрум і соціал-демократи вийшли з значною побідою. Соціал-демократія німецька, вступивши на дорогу компромісів, перестала бути партиєю перевероту і сходить на шлях великого демократичного сторонництва, полишаючи давні революційні забаги. Она намагає ся примінити ся до сучасного суспільного ладу і відповідно сим обставинам змінєє свою тактику і домаганя.

Осягнені при виборах успіхи скрайних елементів треба головно приписати особистому вмішуваню німецького цісаря в політичні струї, подіям на саскім дворі, нерішучому становищу середних сторонництв в економічних справах, а іменно цловій політиці. Відома lex Кардорф, якою перефорсовано німецьку цлову тарифу проти опозиції лівниці з великим успіхом, була водою на млин радикальних агітаторів. Тай правительство не виступило до виборів з ніякою позитивною програмою, полишило справу самим сторонництвам, не виступило з ініціативою і тим помогло до побіди скрайних елементів. Ся побіда є великим пораженєм гр. Більова. Успіхи соціал-демократів і центра не остануть без наслідків на аграрну політику, а мають також велику вагу для заключеня торговельних договорів.

Віче рускої інтелігенції на Буковині.

(Промова пос. Н. Василька).

П. Н. Василько зазначив на вступі, що збір не повинен вимагати від него ближших деталів посольської діяльності; про те говорять стенографічні протоколи засідань палати послів і сойму. Теперішнє політичне положенє в Австрії є, як звісно, дуже сумне і то з двох причин. По перше два головні елементи Австрії т. є Німці і Чехи борють ся о гегемонію в державі і тру-

дно зміркувати, по якій стороні Русини можуть мати більші користи. По друге між самими славянськими партиями панують ріжніці поглядів і переконань і хоть би навіть яке правительство прийшло до переконаня, що не можна довше спіняти в розвою триміліового руского народа і що треба подати тому народови помічну руку, то зараз виступають проти сего Поляки, щоби унеможливити всяку акцію в користь Русинів. Що може привести союз із Німцями, показує верх 100-літня німецька управа Буковини. Русини позіставлені таким чинем своїм власним силам. Щоби вибороти для руского народа належні єму права, треба піднести єго економічно і культурно. Тільки в той спосіб можуть стати Русини фактором, з яким буде рахувати ся кожде правительство. Рускі послы не можуть дозволити, щоби кождий міг заглядати в їх карти, але кождий, що про них часом думає, може пізнати, що вони бажають для свого народа всего найліпшого.

Що тичить ся діяльності руских послів в парламенті, то вони деказали того, що змагала до того, аби діяльність ограничити на деякі границі краю, або провінції і аби відтяти їх від галицьких братів. Границя краю не потрафить розділити інтересів одного і того самого народа. Завсєгди і в кождій хвилі мусять брат братови співшити на поміч.

Хто знає тогідні відносини руских послів в буков. соймі, може собі витворити ясний погляд про діяльність руских соймових послів. Бо власне тогід рішено проблем, чи можна відкинути чоловіка, що завсєгди чесно і всіма силами обставив за руским народом. Борба, яку тут ведено, подає Русинам деякі консеквенції. Передусім є вона доказом, що буков. русиноиди злучили ся з Поляками, мимо дідичної ворожнечі, яка існує між тими обома народами.

Однак ціла акція противників, не спромогла розбити свідомої ціли єдности Русинів. І тому є буков. Русини тепер вартійшими для галицьких братів, як в минулім році.

Передусім постановили Русини звернути на себе очи цілої Європи.

Діяльність буков. руских послів могла задля існуючих відносин тільки етапами вінчати ся успіхами. Трійцять три роки домагали ся Русини рускої гімназії на Буковині, а если се осягнуено вкінци аж в трійцять четвертім році, то не треба сумнівати ся, чия се заслуга. Одним словом проти кождої акції руских послів в інтересі свого народа, ставали майже непоборимі перепони зі сторони противників.

Що тичить ся церковних справ, то між рускими послами не було в тім згляді ніяких ріжниць. Тільки їх діяльності треба завдячити, що звісного русиноїда архимандрита Калінескула не іменовано до тепер генеральним вікарієм.

Що тичить ся особистої діяльності бесідника, то завсєгди поступав він так, як єму приписувало почутє права і справедливости. В дисциплінарній афері п. Лупу, станув бесідник по єго стороні, не з дружби, але аби показати, що не сьмієть ся завішувати дисциплінарного слідства над послом-урядником задля посольської єго діяльності, що не привадає до впадоби принципам деяких пануючих клік. Бесідник брав також участь в дебаті над галицьким страйком і дав з тої нагоди належну відправу «мужови науки» Гломбінському.

Треба справді жаліти, що з політичних причин не полагоджено до тепер в цловій комісії так важної справи, як справу довозу кукурудзи, яку порушив бесідник. На жаль інтересів нашого селянства не бере ся під увагу при заключуваню угоди з Угорщиною і рускі послы мусіли би шукати відшкодованя де пнде, на випадок, як би сєї справи не полагоджено корисно.

Що тичить ся діяльності в соймі, то она достаточна відома. Як здобуток можна уважати се, що зник з виднокруга небезпечний ворог Русинів. Сей факт нехай буде доказом, що ми потрафимо приятеля шанувати, а з ворогом змиряти ся.

Вкінци треба порушити деякі особисті справи. Передусім застерігаємо ся проти нападів одної газети з тої причини, що ми не запросили на сегоднійші збори церковних півців. Признаємо ся, що ми зробили те умисно, бо нам здавало ся, що ділали бисьмо проти нашої совісти, як бисьмо втягнули церковних півців до борби проти їх наставників, на жаль по більшій часті Румунів і тим способом загрозили їх існуваню.

Нужденне становище заняла до сєї загально-рускої справи «Народная Рада». Признаємо, що «Народная Рада» мусіла в сєї справі поучити своїх членів, недосвідчених в політиці. А що тільки одна часть членів «Нар. Ради» є нерозважна і потребує поученя, то она повинна була се для тої часті зробити. Але відкидати запрошенє задля такої благої причини, як ортографія, се попросту сьмішне. Що тичить ся мого становища до Ончула і Штравхера, то сполука з тими мужами доконала ся в тій ціли, щоби перевести так важну справу, як зміна виборчої ординації. Се справді обурююче, що часть членів «Нар. Ради» послугує ся до таких заяв так ворожим Русинам органом, як «Buk. Journal». Люди, що послугують ся таким органом не заслугоють на те, щоби називати ся Русинами — органом, який свого часу обкидав Русинів такими лрзвизцями як Kanaputzer і т. д. Ті, що мимо того прийшли на сегоднійші збори, повинні уважати своїм обовязком як найострійше виступати проти тих людей, що вислугують ся таким органам як «Buk. Journal».

Тільки згода буде, тому ми всі мусимо іти рука в руку, щоби ставити чело численним ворогам руского народа. Свою бесіду кінчить п. Николай Василько бажанєм, щоби та згода і єдність, що так підносить руских заступників мимо їх малого числа, і на дальше утримала ся в користь руского народа. (Грімкі оклики признаня і оплески).

Соціалізм, етика і політика.

під розвагу «СТАРШИМ і МОЛОДШИМ» подав

Др. Іван Копач.

4)

(Дальше)

Ба але щож робити — спитає мене зараз п. М. Г. — як хтось не хоче совісно поступати? як хтось маючи силу в руках — кривдить слабших? маючи по шию — ба ще й надто — немилосердно дусять душу з голодних і т. д. і т. д.? На те — скажемо — є як-раз борба проти него є можливість лученя слабших аж до такої сили, щоб она могла міцних змусити до міри, а безсо-

вісних до правди. І з того погляду і партія соціал-демократична тобто партія фабричних робітників має своє повне право на існування яко партія слабших робітників проти визиску міцніших капіталістів. Очевидно, не уступає кривда ніяк еволюцією, то мусить вкінці революцією. Сей програм — то ніщо більше як іно вже сотки разів історією стверджене право соціології і его ніхто ані заперечити ані вимазати не зможе, навіть «найсиліший міра сего»

Та все таки я певний того, що дотеперішній кількатисячний історичний досвід не піде вже на марне. Мусить прийти час, а може вже денеде й прийшов (прим. в Англії), коли міцні у Версайлю не будуть ждати в непростимій безжурності і байдужності аж на гільотину, лиш добровільно або й під напором що йно најженої шерсти задалегідь будуть направляти надто звихнену рівновагу суспільної правди, котрої красугольним каменем все був і буде постулят, що би кождий їв свій сякий чи такий хліб, а не пив, як паразит кров з ближнього свого. Однак щоб до того прийшло, на те треба передовсім правдивого історично-філософичного образования: міцним, щоб не переставали бути людьми; слабим, щоби знали, куди і як спонукувати чи змушувати міцних і сильних до міри і обовязку. Се було й є цілю Паульзенового викладу і сі гадки спонукали й мене до переведу того викладу на руску бесіду.

Для пояснення додаю, що свій хліб їсть так само добре учитель і судия, директор фабрики і редактор часописи, міністер і генерал, як швець або кравець, дарма, що один ходить у сіраку, а другий в уніформі та й ще може з золотими гальонами. І так само не є неправдою, що один має того хліба більше, а другий менше, бо на біду товчи каміне або рубати дрова потрафить — навіть без усякого привготаваня — менше-більше кождий з нас, але пр. чи пан фрайтер Іван Мотика потрафить повнити службу, ну скажім, капітана генерального штабу, про се мабуть сьмішно й питати: здає ся, він і сам не схоче підняти ся того, як буде совісним чоловіком, і то навіть за почвірну капітанську пенсію. Взагалі суспільна нерівність між людьми є витвором Матери-природи так як нерівність лися на тім самім дереві. І тому не дасть ся ніколи ані заперечити ані усунути. Ба, вона є навіть конечно потрібна, бо лиш она одна й спонукує чоловіка до тої благодатної конкуренції, що острить его розум і підносить его на щораз то вищі ступені культурного розвою. Без такої конкуренції жите людске було-б зовсім безбарвне і безвартне, бо якже би чоловік міг тішати ся своєю працею, колиб навіть не мав чувства єї вартости?

Неправда лежить лише у штучнім, неприроднім надмірі тої нерівности та у паразитизмі т. зв. капіталізації. Прецінь же сказав мені раз один властитель каменіці у Львові, що мати у Львові каменіцю, то значить: мати лиш саму працю і грижу, а жадної заплати за неї. Найму-

дрійше, додав, льюкувати нині гроші в шапери: що пів року відтинати собі купони, ховаєш гроші у кишеню, йдеш собі відтак до цирку, театру або де хочеш, і цілий сьвіт тебе не обходить. А так само нищать щораз більше і рільники, що господарка їм ніяк не оплачує ся і що нині взагалі не варто на рілі й працювати, бо се чисте: за дармо. Ту очевидно лежить величезне соціальне лихо, бо праця широких верстов, і то тяжка праця, виходить без належної заплати, а навіть часто й з голодом, а знов комплетне неробство невеликого числа т. зв. рентовщиків (Rentier) заживає щораз більшої вигоди відповідно до зросту капіталізації гроша і то понайбільше особисто не запрацьованого, йно по предках даром оддіченого. Се мусить деморалізувати суспільність, бо перші попадають у зневіру і розпуку, а другі звичайно у цілковите моральне зледацина. І наколи ті, що до того покликани — на кождий случай однак не ученики гімназіяльні! — не порадять що на те, то скорше чи пізнійше така суспільність мусить полетіти у пропасть, як полетіла вже не одна протягом кількатисячної дотеперішньої історії.

Та от цікаво, що прецінь і в тій точці зачинають уже люде ту і там користати з історичного досьвіду. Мені здає ся, що недавно от у Німеччині ухвалена нова тарифа цлова як-раз є вже тим першим зворотом, який має рільничу продукцію ратувати проти утиску з боку капіталізму і фабричної продукції. (Пор. до тої справи отсі дві дуже важні і гарні праці: Професора берлінського університету Адольфа Вагнера: Agrar- und Industriestaat і dr. L. Pohle: Deutschland am Scheidewege 1902, XII+242 с. 4-80 марок). Та ми в Австрії зглядно в Галичині — на жаль — ще так далеко не зайшли. У нас все ще лише чути про регуляції платні возних, урядників і т. п. Але про ремісників і рільників якоє не чувати, щоби їм хто задумував зрегулювати доходи й розходи. А прецінь як-раз на тих головних верствах основує ся австрійська мілітарна сила, найбільше нині рішаючий чинник у політичнім житю держав. І я не знаю, як то буде, як загал того населеня до решти з голоду знідїє аб. з розпуки — так чи сяк — вивандрує на Сибір або до Бразилії або нехай і на другий сьвіт. Вневняв же мене при моїх тамторічних військових виравах один старий фельдфебель, що у нас рекрутотий материял приходить з року на рік щораз гірший і то в застрашачій прогресії, так що не може ніяк йти в порівнянє прим. з тим материялом, який він памятає з перед десяти літ. Sapienti sat!

До справи про рівність і нерівність серед людий додаю ще отсей, цікавий може для декого, епізод: Недавно тому запросив мене проф. Паульзен на вечер в гостину до себе. Були там ріжні люди, переважно доценти берлінського університету та особисті приятелі проф. П. Але було й кількох чужинців, що от так як я приїхали до Берліна на докінченє своїх університетських студій. Між тими був також один надзвичайно

симпатичний Американець Mr. William E. Hocking доцент гарвардского університету. Коли я став его розпитувати децо про Америку, заявив він між иншим, що найтруднійшим нині проблемом у політичнім житю Сполучених Держав є під сю пору питанє про рівноправність муринів з білими. Бо, теоретично, казав, не можна їм єї — і з огляду на релігію і з огляду на основні закони державні — ніяк заперечити, а на практиці кождий видить і чує низиість їх раси. На те успокоїв его проф. П., кажучи, що як мурини варті рівности, то вони єї собі й самі виборють, а як ні, то й дарована їм на нічо не придасть ся! (Дальше буде).

З державної ради.

Правительство внесло проект закона в справі набути австрійських шляхів першої угорско-галицької залізницї. По відчитаню дальших внесків пос. Крамарж, як провідник податкової комісії вносить, щоби нагло трактувати ухвалену комісією справу

увільнення на 10 літ від податків

тих домов у Львові, що призначені на перебудівлю. Палата ухвалила наглість внесеня, а відтак і самий закон в другім і третім читаню без дискусії.

Міністер рільництва

п. Джіованелі відповідав на інтерпеляцію в справі достарчуваня сїльскому населеню Галичини будівляного і опалового дерева зі скарбових лісів та в справі видержавлюваня скарбових лугів та пасовиск селянам, обіцяючи, що буде угляднював дотичні потреби населеня.

З дневного порядку палата приступила до нарад

над льональними залізницями.

В подрібній дискусії ухвалено будову залізниць Львів-Підгайці і Тернопіль-Збараж. Відтак палата прийняла цілий закон в другім і третім читаню.

Конець засіданя.

Президент, приступаючи до замкненя засіданя повідомив, що внесено три наглі внесеня, пос. Штайна, щоби сейчас радити над бюджетовою провізорією і пос. Кафтана, щоби знести § 14. Що-до першого, уважає президент его безпредметовим, бо бюджетова провізорія і так є на дневнім порядку. Штайн виказує, що бували вже такі случаи приспінєнь справи, стоячої на дневнім порядку, але президент обстає при своїм. Пос. Штайн робить заміти, що Чехи то вносять, то цофають свої наглі внесеня, і провадять тим способом політику вимушеня. Президент відповідає, що се є згідне з прийнятою стороництвом практикою. Підчас того прийшло до бурливих перепалок між Всенімцями а Молодочехами.

Родинне жите.

(Гадки проф. д-ра Фрідріха Паульзена).

Під розвагу руским „соколикам і паннам“

подав

Др. ІВАН КОПАЧ.

5. Родина яко розсадник моральности.

Між тим як при вироблюваню технічних і інтелектуальних зручностей родина обмежає ся в правилі на підпиранє публичних закладів, так з другого боку вона є властиво найважнійшою школою морального вихованя, передовсім же вихованя в суспільних чеснотах.

Є три головні форми відносин чоловіка до чоловіка: відносини між рівними, відносини висшого до низшого і на відворот: низшого до висшого. Всі три приходять в родині: відносини родичів до дітей є типовою формою відносин висшого до низшого, їх основою: помічна, дбайлива, повна посьвяченя любов. Відносини дітей до родичів є типовою формою відносин низшого до висшого; їх основою: вдячне, повне ушанованя привязанє і любов, инакше кажуть: пієтизм. Вкінці відносини до рівних; вони є ту

в подвійній формі: в відносинах супругів до себе і в відносинах дітей до себе; відносини дітей до себе є типовою формою відносин між рівними; їх основою внутрішне признає другого за рівного і повна справедливість, що має свій вершок в братній любові.

Кожде повне жите людске переходить через ті три головні відносини в родині. Безпомічним входить до неї чоловік, одержуючи любов і плеканє від других. Він учить ся в тих відносинах першого, корінного морального чувства: вдячності і пошанованя. Всяке чувство пошанованя і морального остраху перед злом пливе в жите з дитячої почета супругів до родичів. Родичі представляють для дитани все, що достойне почета; навіть відношенє до Бога находить собі найвищий вираз в імені «Отче наш». В братах і сестрах має відтак дитина кружок рівних, серед котрих виростає. В відносинах до брата і сестри, з котрими вьжуть єї природні вузли, вона пізнає братню любов, котрої основою є повне розумінє норівів і вартости другого. Тим способом є відносини між дітьми подекуди найінтимнійшими зі всіх людських відносин. Яков Грім так говорить раз про ті відносини: «Сан не бачив дитяньства свого батька, батько не доживає до того віку, щоби міг памятати сына, яко дозрілого мужа і

старця. Родичі і діти не є повними ровесниками, жите родичів западає з переду в минувшину, жите дітей сягає дальше в будучність, але діти між собою, як їх нитки не перетне завчасно смерть, бавлять ся разом в дитинстві, працюють поспільно як мужі і сидять коло себе як старці. Ніхто проте не може ліпше знати брата як брат».

З заснованєм власної родини починає ся відтак новий і послідний курс морального вихованя; вступаючи в найтіснійшу і найінтимнійшу спільність житеву з другою одиницею з натурі чужою, перероблюють супруги ще раз курс вихованя рівного через рівне, але в труднійшій формі. Чим більшою є трудність задачі з огляду на близькість житевих зносин та ріжницю вроджених і нажитих склонностей і поглядів, тим більший також зиск в рубриці щастя житевого. — Вкінці виростає з тої звязи нова і послідна моральна задача, повна посьвяченя і пожертвованя дбайливість про діти. Родичі виховують свої діти, але діти виховують також родичів. Що docendo discimus = через учене других учимо ся самі, се бачимо й ту.

(Дальше буде).

в жите додаток I до тарифи часть II, зшитка 3, з 1. січня 1903.

Східно-північно-західний австрійський звязок залізничний. — З днем 1. липня 1903 входить в жите додаток II до тарифи часть II, зшитка 5 (для цукру) з 1. вересня 1900.

— Родимці! Памятайте на бурсу Руского Товариства педагогічного у Львові!

Наука, штука, література.

— *Олекса Бобикевич*: «Настоящі», комедія в одній дії. Львів 1903. Накладом Льва Лопатинського і Спільки. З друкарні В. А. Шийковського. Стор. 54, 8°. Ціна 50 сот., з поштовою пересилкою 60 сот. Весь дохід з розпродажу призначений на будову руского театру у Львові. Заможляти можна в «Драматичнім товаристві ім. Н. Котляревського» у Львові, ринок 10, II пов. — В брошурі містять ся крім комедії також портрет автора і его коротка біографія. Комедія «Настоящі» надає ся знаменито для аматорських вистав задля свого агітаційного змісту.

— *Стефан Ковалів*: **Риболови** і інші оповідання. Накладом Українсько-руської Видавної Спільки у Львові. 1903. Стор. 186, 8°. Ціна 1-80 К. — В збірці містять ся отсі оповідання: 1) Риболови. 2) Совість. 3) Конокради. 4) З практичної школи. 5) Чічі. 6) Замість. 7) Шляхотска шапка. 8) Здрячі. 9) Котюзі по заслугі. 10) Пригістник з Борислава.

Телеграми.

Відень, 20. червня. Міністер Резек веде пересправи з Чехами, аби їх відклонити від обструкції при бюджетовій провізорії. Чехи не уступають, звідси пішла чутка, що наради державної ради мають відложити до осені.

Будапешт, 20. червня. Перерва в пересправах при утворенні нового кабінету може потревати кілька днів. — N. fr. Presse наводить хорвацкого бана гр. Куен-Гедерваріого яко такого, що міг би підняти ся задачі утворення нового кабінету. Інші дневники наводять гр. Сапаріого, Чакиого, Селя і Векерлего.

Білгород, 20. червня. Російський посол в Білгороді повідомив вчера сербского міністра заграничних справ, що знова входить в дипломатичні зносини з Сербією, бо цар признав королем Петра I.

Берлин, 20. червня. Chemnitzer Ztg. доносить, що кн. Люїза буде мати право уживати сего титулу: кн. Людвика фон Габсбург-Льотрінген унд Тоскана.

Вісти господарські, промислові і торговельні.

(Рільничий банк у Львові).

Дня 20. червня. — За 50 клг.

Пшениця готова 7-40—7-50. Пшениця на речвець 6-65—6-90. Жито готове 5-80—5-90. Жито на речинець 5-25—6-50. Овес на обрік 6-60—6-90. Овес на речинець 4-50—4-75. Ячмінна пашу 4-75—5-00. Ячмін броварняний 5-00—5-50 Ріпак 9-50—10-30. Ріпак новий 9-50—10-00. Горох на пашу 5-75—6-00. Горох до варевя 7-50—9-00. Ленча 4-50—4-75. Бобик 4-65—4-80. Гречка 6-50—7-75. Кукурудза нова 5-25—5-75. Кукурудза стара 6-50—6-75. Хміль за 56 клг. 0-00—0-00 Ковюшина червона нова 00-00—00-00. Ковюшина біла 00-00—00-00. Ковюшина шведска 00-00—00-00. Тимотка 00-00—00-00.

Конкурс.

Виділ Руского Товариства педагогічного у Львові розписує отсим конкурсе на принятие питомців до Бурси товариства на рік шкільний 1903/4. Приймаєт ся будуть ученики гімназіяльні, сини членів Руского Товариства педагогічного.

Условія принятія в:

1) Батько (опікун) петента мусить бути членом Руского Товариства педагогічного. — 2) Кождий питомець мусить бути зовсім здоровий, що потвердять оглядини лікарскі з початком року шкільного. — 3) Комітет бурси прийме лише добрих і пильних учеників, котрі дають

повну заноруку, що скінчать гімназію. — 4) Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату за сына з гори (найменше 15 К місячно). — 5) Кождий питомець зложить при ветугні одноразовий даток на инвентар в сумі 2 К. До поданя о принятие долучити отже треба: 1) Сьвідоцтво шкільне петента з послідного пір року. 2) Деклярацію, в котрій батько (опікун) ученика зобовяже ся виразно умовлену суму за поміщеня сына в бурсі кожного місяця точно і з гори платити. 3) Сьвідоцтво убожества.

Кождий принятий питомець має привезти з собою: 6 пар біля, 4 простирала, 2 пішешки, 12 хустинок, 6 пар шарпеток і 4 ручняки, подушку і коцик або ковдру до накриваня, порядне одіне, плащ і 2 пари обуви. Кожда штука біля має бути виразно назначена. — При вступі мусить кождий питомець виказати ся перед зарядом, що все потрібне має, а если би не було все в порядку, може наразити ся на непринятие в послідній хвили. Всі питомці є обовязані користати з науки сьліву, а старші також з науки языка французского і стенографії. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою ніякого занятя. Поданя адресовані до: Комітету бурси Руского Товариства педагогічного у Львові ул. Вірменска ч. 2. треба подати найдалше до 1. липня 1903. — Всі бувші питомці мають також внести поданя.

У Львові дня 4. червня 1903.

Комітет Бурси Руского Товариства педагогічного

Надіслане.

Спеціаліст недуг горла і грудий

Др. ЕВГЕН ОЗАРКЕВИЧ

довголітний лікар клінічний і заведеня лічничого в Щавниці, ординує постійно у Львові, ул. Корняків ч. I, II пов. (Народний Дім).

11(57-?)

Тополя

Т. ШЕВЧЕНКА.

Серія переписних листів (8 штук) з гарними ілюстраціями (чорними і кольорованими) до Шевченкової баллади «Тополя» виїшла пакладом С. Гальберга в Бучачі. Набувати можна серіями і поодиноко у накладці та у всіх більших книгарнях і торговлях. Ціни низькі.

1(20—40)

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
8-10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6-22	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор				
8-20	з Чернівців (Галац), Чорткова, Делятина	6-30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний				
8-50	з Брухович, шод. від 1. мая до 13. вер. вк.	6-43	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.				
7-35	з Самбора (по створеню вел. Львів-Самбір)	6-45	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобача				
7-40	з Янова	8-25	до Кракова (Відня, Праги), Берлина				
7-35	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче	2-50	до Кракова (Відня, Праги), Берлина				
7-55	на дв. головний	9-05	до Лавочного, Хирова, Калуша				
7-45	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9-15	до Янова				
8-10	з Станиславова (від 1. мая до 30. вер. вк.)	9-25	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)				
8-15	з Сокала, Рави рускої	9-40	до Белаці, Сокала, Любачева				
8-55	з Кракова, Відня, Праги, Берлина	2-40	до Чернівців, Потутор, Делятина				
1-40	з Яшова, Любачева	10-35	до Тернополя, Потутор, дв. Пдз.				
10-25	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)	10-57	до Тернополя, Потутор, дв. Пдз.				
11-15	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	10-40	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.				
1-10	з Янова	1-14	до Пустомит 1. черв. до 13. вер. в нед. і сьв.				
1-25	з Підволочиск, Копичинців на дв. Пдз	2-10	до Брухович від 17. мая до 13. вересня в неділі і сьвята				
2-15	на дв. голов.	3-05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.				
2-30	з Брухович (15. мая до 13. вер. в нед. і сьв.)	3-15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.				
3-14	з Стрия, Самбора, Сколього (15-30.9)	3-25	до Яшова, Любачева				
4-35	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підз.	3-30	до Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.				
6-06	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підз.	3-40	до Самбора, Хирова (по отвор. шляху)				
6-30	на дв. голов.						
1-40	з Чернівців, Ілкан						
5-40	з Кракова, Відня, Праги, Берлина						
5-50	з Белаці, Сокала, Любачева						
5-55							
НІЧ							
8-04	з Брухович (17. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6-05	до Станиславова, Жидачева				
8-25	з Брухович (15. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6-15	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави				
9-12	з Брухович (від 1. мая до 13. вер. в нед. і сьв.)	6-20	до Янова від 17. мая до 13. вер. буден. днч				
9-20	з Чернівців, Букарешту		авід 1/2 до 1/2 і від 1/2 до 3/4, 1904. щоденно				
9-25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і сьв.)	6-40	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова				
8-40	з Кракова, Відня, Берлина, Ясла, Риманова	7-10	до Сокала і Рави рускої				
2-31	з Самбора, Сянока (по отвор. шляху Львів-Самбір)	7-20	до Перемишля від 1. мая до 31. жовтня				
10-07	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	8-14	до Брухович (17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.)				
10-02	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підз.	9-00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець				
10-20	на дв. голов.	9-20	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.				
10-40	з Лавочного (Пешту), Хирова, Калуша	9-55	до Янова від 17. мая до 13. вер. в нед. і сьв.				
3-08	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче	10-42	до Ілкан, Чорткова				
3-80	на дворець головний	10-55	до Кракова, Відня, Варшави, Праги				
		11-00	до Підволочиск, Бродів дв. головний				
		11-24	до Яшова, Любачева				
		4-10	до Кракова, Відня, Праги, Самбора				
		5-50	до Брухович від 17. мая до 13. вер. шод.				

ЗАМІТКА: Пора нічна числять ся від 6. години вечером до 5. години 59 минут рано.

Час середно-європейський різнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12. год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцких ч. 5.) уділяє поясень в справах залізничних, продає білетт всякого рода і розклади їзди.

НАРОДНІ ІМНИ:

Ще не вмерла Україна! Не пора!

на картоновім папері видала «Народна Рада». Набувати можна в «Народній Канцелярії» у Львові (Ринок 10.) по 2 К за 100 примірників. На поштову оплату належить долучити 20 сот. Менше як 100 прим. не вислає ся. (7-20)

Кредит

уділяю на 4 1/2 % на гіпотеки у Львові і на провінції, так само на фільварки і земекі посілости.

Кореспонденція польска. — Адрес: Львів, фах 80. 54(5-6)

Кредит особистий і будівляний

уділяю під користними вимогами.

Кореспонденція польска. — Адрес: Львів, фах 8v. 55(5-6)

МИЛА ПАМ'ЯТКА.

Хто був на вічу дня 16. н. ст. с. м. в Камінці струм., нехай купить собі на пам'ятку того сьвята гарну фотографію того віча.

Ціна фотографії на великому картові вносить тільки 1 корону вже з пересилкою.

Замовляти можна у А. Веретельника в Камінці стр., п. в місці. (1-10)

„Напівник церковний“

виданий бл. п. Ігнатієм Полотнюком в Перемишлі, можна набувати у тогож жени під адресою: Катерина Полотнюк, вдова по півці катедральнім в Станиславові, ул. Собіського ч. 50.

Ціна брошуров. прим. 4 К.

Оправного в пів-полотно 4 К 50 с.

Оправного в полотно 5 К.

Пересилка поштова 60 сот.